

tabt ved Reiser. Naar endelig dertil kommer Besørgelsen af de øvrige geistlige Forretninger, at kjøre til Annet ved Begravelser, Brudevielser, Barnebaab, Forberedelsesbesøg hos Syge, nødvendigt Studium til hans Prædiken, Studier af den hellige Skrift o. s. v., forekommer det mig, at der maa særdeles udmærkede Arbejdskræfter til. Den ærede Rigsdagsmand maa ikke slutte fra sig selv og troe, at Folk i Almindelighed kunne udføre, hvad han er istand til; man er ikke berettiget til at bruge sig selv som Maalestof for Arbejdskraft, man maa tage Hensyn til almindelige Forhold. Jeg mener saaledes, at den ærede Rigsdagsmands Forlangende er ubilligt. Jeg maa forøvrigt henholde mig til, hvad jeg allerede har udtalt, og finder ikke Anledning til at gaae nærmere ind paa, hvad der er yttret af forskjellige Taler, da jeg forrige Gang, jeg tog Ordet, har yttret mig fuldstændig om Forespørgslen, og ikke fra min Side har givet Anledning til forskjellige Misforstaaelser, som jeg seer ere fremkomne.

Da Ingen videre ønskede Ordet, erklæredes Forespørgselen for sluttet.

Man gik derefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var: Forespørgsel af Folkethingsmanden for Svendborg Amts 6te Valgfreds til Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet angaaende Besættelsen af Greve Skolelærerkalb.

J. A. Hansen: Ved Skoleloven af 8de Marts 1856 blev der, som bekendt, paalagt Befolkningen ikke saa lidet forøgede Udgifter til Almueffskolevæsenet paa Grund af den almindelige Anerkjendelse, der var tilstede om, at Skolelærerne ikke vare afslagne saaledes, som det var ønskeligt, for at de med den fornødne Frihed og den fornødne Tilfredshed i deres Stilling kunde udføre det Hverv, der var dem paalagt. Det var en almindelig Anerkjendelse, at denne Forhøielse i Skolelærernes Løn burde heds, men det var tillige, da Loven var til Forhandling i Rigsdagen, en bestemt Fordring fra Befolkningens Side, der blev gjort gjæl-

sende her paa Rigsdagen, at ved Siden af disse forøgede Udgifter maatte Befolkningen gives større Rettigheder med Hensyn til Bestyrelsen af Skolevæsenet. Der var en stærk Modstand angaaende forskjellige Bestemmelser i det forelagte Lovforslag mellem Regjeringen og Folkethinget; der var en saa stærk Modstand, at det ved Slutningen af anden Behandling saae ud til, som om ingen Lov vilde kunne tilveiebringes. Det lykkedes imidlertid mellem anden og tredje Behandling ved en Konference i Udvalget med den daværende Kultusminister at komme til en Overenskomst, hvorved hver især opgav Noget af sin Mening for at faae Loven heldig igjennem, og det blev udtalt af mig, som Ordfører for det Udvalg, der behandlede denne Sag, ligesom det strax efter blev bekræftet af den ærede Kultusminister, at det, der saaledes forelaa, var en ligefrem Overenskomst mellem Udvalget og Ministeren, og at han ligesaa indtrængende som Udvalget tilraadede Thinget at gaae ind derpaa, for at Loven kunde udkomme. Da Lovforslaget blev vedtaget her og gik til Landstthinget, yttrede Kultusministeren, da forskjellige Medlemmer optraadte med Betæneligheder i en eller anden Retning, det Samme, idet han anbefalede at tage Loven, som den forelaa, eftersom det var ønskeligt, at den udkom; de Betæneligheder, som i Landstthinget bleve gjorte gjældende mod de Rettigheder, der vare tilstaaede Befolkningen, vare, efter Ministerens Overbeviisning, ikke anderledes, end at man med Rolighed og Tryghed kunde gaae ind paa dem — og saaledes udkom Loven. En af de Forandringer i Lovudkastet, som i den Retning blev gjort, var den, at medens Lovudkastet foreslog Bestikkelsen af Skolelærere saaledes, at vedkommende saakaldte Kaldsberettigede indstillede tre af Ansøgerne, og Sogneforstanderskabet eller Borgerrepræsentationen derpaa valgte een af disse, saa blev dette gjennem Rigsdagen forandret derhen, at det skulde være Borgerrepræsentationen eller Sogneforstanderskabet, som indstillede tre af Ansøgerne, blandt hvilke den Kaldsberettigede da udvænte den, som han foretrak. Det var altsaa en Rettighed, der saaledes blev ydet Befolkningen, for at den derigjennem kunde erholde en virksom Andeel i Besættelsen af Landets